

Prikaz odluke suda**Broj predmeta:** 12/11**Sud:** Apelacioni
sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje**Vrsta predmeta:** KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda**Datum odluke:** 15.06.2011.**Prethodna odluka:** -

Ksž.br.12/11

U IME NARODA

APELACIONI SUD CRNE GORE, kao drugostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Mijušković Radmile, kao predsjednika vijeća i sudija Smolović Zorana i Međedović Milića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje namještenika suda Vrhovski Ljiljane, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. M., zbog kriv. djela - davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika (Kz), rješavajući po žalbi branioca optuženog - adv. Š. L., izjavljenoj na presudu Višeg suda u Podgorici Ks.br.2/11 od 17.02.2011. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.06.2011. godine, nakon tajnog vijećanja i glasanja, donio je

P R E S U D U

Odbija se žalba branioca optuženog M. M. kao neosnovana i potvrđuje presuda Višeg suda u Podgorici Ks.br.2/11 od 17.02.2011. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Ks.br.2/11 od 17.02.2011. godine M. M. oglašen je krivim zbog kriv. djela - davanje mita iz čl.424 st.1 Kz, koje je činjenično opisano izrekom te presude i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca. Istom presudom optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka, a ujedno je izrečena i mjera bezbjednosti - oduzimanja novčanice u iznosu od 50 eura.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog - adv. Š. L., koji žalbom presudu napada zbog pogrešno i nepotpuno utvrdjenog činjeničnog stanja, povrede odredaba Zakonika o krivičnom postupku (Zkp), zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog odluke o kazni, s konačnim predlogom da se žalba uvaži, napadnuta presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili pak da se optuženi oslobodi od optužbe.

Po razmatranju pobijane presude, žalbe i svih spisa ovog predmeta, pazeći po službenoj dužnosti

na odredbe čl.388 Zkp, ovaj sud je našao:

- žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je u zakonično sprovedenom postupku, pri čemu nijesu učinjene bitne povrede odredba krivičnog postupka, na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti pak one na koje se žalbom branioca optuženog ukazuje, potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio Krivični zakonik.

Razlozi pobijane presude odgovaraju činjeničnom utvrdjenju i zaključivanju do koga je prvostepeni sud došao ocjenom izvedenih dokaza i iskaza optuženog. O svim odlučnim činjenicama koje su u svemu saglasne sa dokazima izvedenim na pretresu, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao jasne i dovoljne razloge, pa su stoga neosnovani navodi žalbe branioca optuženog da je izreka presude nerazumljiva, da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, da o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrječnost između onog što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava i zapisnika o iskazima datim u postupku i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.376 st.1 tač.11 Zkp.

Nakon pravilne i potpune ocjene odbrane optuženog M. M. i izvedenih dokaza na pretresu prvostepeni sud je sa sigurnošću utvrdio da je optuženi M. M. u noći 15.12.2010. godine u N... u Njegoševoj ulici službenom policiju V. D., ovlaštenom policijskom službeniku, dao poklon - novac da u okviru svog službenog ovlaštenja ne izvrši službenu radnju koju bi morao izvršiti, na način što je prilikom vršenja kontrole vozila sa kojim je upravljao optuženi i nakon što mu je predloženo da je počinio više prekršaja iz oblasti bezbjednosti saobraćaja jer je kroz raskršnicu sa vozilom prošao kada je na semaforu bilo upaljeno crveno svjetlo i upravljao vozilom pod dejstvom alkohola, optuženi je iz džepa izvadio novčanicu od 50 eura i stavio je u prorez uniforme - jakne V. D. govoreći "možemo li to da riješimo na drugi, lakši način", kako V.D. i S. B. ne bi sačinili zapisnik o izvršenoj kontroli učesnika u saobraćaju i vozila.

Ovakvo činjenično utvrdjenje prvostepenog suda temelji se na jasnom, logičnom i ubjedljivom kazivanju svjedoka V. D. i S. B., te uvidom u službenu zabilješku Ku.br.778 od 15.12.2010. godine, potvrde o privremenom oduzimanju predmeta od 15.12.2010. godine, kao i iz dokaza koji su preduzeti u pogledu pokretanja prekršajnog postupka u vezi prekršaja iz bezbjednosti saobraćaja koji je pokrenut protiv ovog optuženog.

Nasuprot navodima žalbe branioca optuženog prvostepeni sud je u pobijanoj presudi dao sasvim jasne i uvjerljive razloge zbog čega prihvata kao istinito kazivanje svjedoka V.D. i S. B.. Naime, ova dva svjedoka su se sasvim jasno i određeno izjasnili u pogledu svih okolnosti kritičnog događaja, pri čemu su detaljno objasnili postupak i ponašanje optuženog, a njihovo kazivanje u cjelosti je potvrđeno svim ostalim pismeno provedenim dokazima.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je optuženog M. M. oglasio krivim zbog kriv. djela - davanja mita iz čl.424 st.1 Kz, pa je i u ovom dijelu neosnovana žalba branioca optuženog da je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakonik.

Takodje, neosnovan je i navod žalbe branioca optuženog da prvostepeni sud nije mogao zasnovati svoju odluku na iskazima svjedoka B. D. i S. B. - ovlaštenim službenicima, a ovo shodno čl.184 Zkp, te je ove iskaze trebalo izdvojiti iz spisa jer su ovi svjedoci saslušavani na okolnosti koje su se odnosile na razgovor sa optuženim a ne na objektivne okolnosti izvršenja krivičnog djela, ovo iz razloga što saslušani svjedoci su u svojim iskazima naveli tačnu radnju koju je optuženi preduzeo u njihovom prisustvu i prema njima, tako da se nijesu izjašnjavali na okolnosti van radnje bića konkretnog krivičnog djela kao i na okolnosti šta im je saopštavao optuženi, a što njima nije poznato, već samo, kako je to istaknuto, na djelatnosti optuženog koje je učinio u njihovom prisustvu, tako da iskazi ovih svjedoka jesu dokazi sa kojim je i dokazana radnja izvršenja krivičnog djela i na njima se može zasnivati sudska odluka.

Ispitana je presuda i u pogledu odluke o kazni, pa je ovaj sud našao da je žalba i u tom pravcu neosnovana. Naime, prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cijenio sve okolnosti značajne za odmjerenje kazne, pri čemu je pravilno primijenio odredbe o ublažavanju kazne, tako da je

kazna optuženom pravilno odmjerena i predstavlja onu mjeru koja je neophodna da bi se u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz čl.4 st.2 Kz ostvarila posebna svrha kažnjavanja iz čl.32 ovog Zakonika.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu čl.396 Zkp, odlučeno je kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR,
Ljiljana Vrhovski s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,
Radmila Mijušković s.r.